

הקדמה ב'

מטרת הספר היא: ידיעת תורה שבע"פ, בעל-פה ממש! הספר בנוי על כמה יסודות חשובים, שבשילוב כל היסודות הללו נולדה השיטה לחיבור הספר, ואלו הן היסודות:

א. חזרה על לימוד דפי הגמרא בשיטה שבספר, כל שלושים יום, כל ימי חייו.

ב. ידיעת הלימוד בעל-פה ממש, באופן שיצליח לחזור על כל התלמוד בעל-פה ממש, ואין הכוונה שידע את כל הפרטים שבכל דף, אלא רק כלל אחד, דף אחר דף, ובלבד שידעוהו בברור בע"פ.

ג. הידיעה תהיה, סוגיא הלכתית, שזו בדרך כלל, משנה או ברייתא או מימרא, הלכה בטעמה.

ד. הדברים שילמד בעל-פה יהיו קצרים ומדוייקים.

ה. הדברים יהיו צמודים למקורן, דהיינו לדף שבגמרא, שיזכור כל הלכה מאיזה דף היא.

ו. לבנות את הלימוד על-פי הכלל: תפסת מרובה לא תפסת, תפסת מועט תפסת.

ז. כדי שיוכל לדעת בעל-פה ממש ללא ספר, צריך שתהיה משנתו סדורה בסדר דפי התלמוד, כך שיוכל בנקל לזכור ולעבור מדף לדף, שהרי זה מסודר לפי א' ב'.

ח. כדי שיזכור מה כתוב בדף, צריך רמז של הסוגיא שיהיה על מספר הדף, שעם הרמז יוכל להיזכר בסוגיא.

ט. שידע דבר אחד מן הדף על בוריו ועליו יעשה את הרמז, ועליו יחזור כל ל' יום, כל ימי חייו.

י. החומר הנלמד יהיה על-פי הכלל: לעולם יהיו דברי תורה בידך כללים ולא פרטים.

יא. שיהיה הלימוד שגור בפיו באופן שיקיים בזה "ובלכתך בדרך" – בכל מקום שיהיה, בלא ספר, יוכל לחזור בעל-פה, ואפילו בזמן שממתין לחופה או ברית או כל דבר אחר, יוכל לשנן גמרות שלמות בתוך זמן קצר.

הספר כולל 2273 דפים מהתלמוד שהם ב' אלפים ורג"ע ובקיצור ברג"ע. ויזכה כל אחד שכל הברג"ע דפים יהיו ברג"ע אחד במוחו. הדפים הם של כל המסכתות של סדרי מועד, נשים ונזיקין, ובנוסף מסכת ברכות, חולין ונידה. כל זה על-פי שיטת המאירי לביאורו על הש"ס, וז"ל בפתחה לביאורו: "מצד שלא הורגל הלימוד (בישיבות) רק בשלושה סדרים: מועד, נשים ונזיקין, ונעזבו: זרעים, קודשים וטהרות, למיעוט צורך ידיעתם באילו הזמנים ולרוב עומק עניינם, ומזה הצד ראו הגאונים להעתיק משאר הסדרים מסכתות ידועות, להיות ידיעתם הכרחית כשאר המסכתות הנלמדות, והן: ברכות מסדר זרעים, חולין מקודשין, ונידה מטהרות, עכ"ל.

ואעתיק בזה דברי החפץ חיים, מספרו תורת הבית פרק ו', שתואמים את שיטת ספרינו וז"ל: אומנם באמת ראוי שכל אחד יהיה בקי באיזה מסכת בעל-פה או איזה סדר משניות (ולשיטתנו – ידיעת סוגיא אחת בכל דף מדפי התלמוד בעל-פה ממש) ויהיה זה לתועלת לכמה דברים:

א. ראשון לכל, שבזה יתקיים: "והיו הדברים האלה אשר אנכי מצוך היום על לבבך" דפשוטו הוא שיהיו דברי התורה חרותים על לבו. (שהיו בסופר ולא בספר, בחושב ולא במחשב, בהכרה ולא בתת ההכרה) ואיתא באבות דר' נתן: כל הנותן דברי תורה על לבו מבטלין ממנו הרהורי שטות והרהורי זנות..."